CREACIÓ D'UNA SABATA DE MODA VEGANA I ECOLÒGICA

2n Batxillerat 2019

Aquest treball de recerca el dedico als meus pares per l'educació que rebo per part d'ells i l'estimació cap al món del calçat, que tant ens ha envoltat.

Resumen

El objetivo en el que se fundamenta mi trabajo, va orientado a la fabricación de un zapato real vegano y sostenible en su vertiente más pura. Después de investigar diversas marcas con la filosofía “eco” o “vegan”, descubro, muy insatisfactoriamente, que la mayoría son el resultado de una buena campaña de màrqueting que esconde un gran negocio oportunista pero que, realmente, no son 100% fieles a estas dos corrientes.

Exploro la tercera vía que se basa en el uso de materiales de origen vegetal y mineral. Aunque mi intención era hacer un par en una empresa de calzado, ha sido del todo imposible puesto que el uso de los materiales de esta tercera vía, se usan en un porcentaje mínimo. Como consecuencia, me he visto obligada a realizar un prototipo de manera totalmente artesanal y con medios propios.

Demuestro, de esta manera, que sí sería posible la fabricación en cadena de un calzado con éstas características, aunque los cambios necesarios para ello, son hoy por hoy, todavía, demasiado importantes y costosos. Las empresas no están preparadas para este tipo de consumo, esto lleva a cabo los pocos avances de estos artículos y su difícil aplicación en los productos.

La clave debe estar en el cambio de mentalidad de los consumidores. Cuando éstos exijan artículos fabricados con materias propias de esta tercera vía, tanto fabricantes de materiales en origen como empresas fabricantes de producto final, estarán sometidos, forzosamente, al cambio.

Abstract

The objective on which my work is based, is oriented to the manufacturing of a real vegan and sustainable shoe in its purest aspect. After researching various brands with the philosophy "eco" or "vegan", I discover, very unsatisfactorily, that most are the result of a good marketing campaign that hides a great opportunistic business but, actually, are not 100% faithful to these two currents.

I explore the third way which is based on the use of materials of vegetable and mineral origin. Although my intention was to make a pair in a footwear company, It has been completely impossible since the use of materials from this third way are used in a minimum percentage. As a consequence, I was forced to make a prototype in a totally handmade way and with my own goods. In this way, I demonstrate that it would be possible to manufacture footwear with these characteristics, although the necessary changes are still too numerous and costly.

The companies are still not prepared for this type of consumption, this explains the few advances of these articles and their difficult application in the products.

The key must be in the change of mentality of the consumers. When they demand articles made with materials belonging to this third way, both manufacturers of materials in origin and manufacturers of final product, will be submitted, necessarily, to the change.

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Tema i objectius …….. 8

1.2. Motivació personal …… 9

1. Consideracions inicials …….. 10

1.3. Rellevància del treball …… 10

1.4. Metodologia …… 11

1.5. Estructura …….. 12

1.5.1. Disseny ……12

1.5.2. Fabricació …… 12

2. CONCEPTE ECOLÒGIC I VEGÀ

2.1. Ecologisme …… 12

2.2. Veganisme …….. 13

2.3. Indústria dels darrers anys …… 14

2.4. El punt feble del veganisme …….. 15

2.5. Situació del producte dins del mercat …… 16

2.6. El món empresarial …… 18

2.6.1 Conclusions …… 27

2.7. El propi producte vegà i ecològic…… 28

3. ESTUDI DELS MATERIALS

3.1 Materials vegans …… 28

3.2. Materials naturals …… 29

4. PROJECTE DE LA SABATA I LA SEVA FABRICACIÓ

4.1. Disseny …… 31

4.2. Fabricació …….. 37

4.2.1. Elaboració de la sola …… …….. 39

4.2.2. Elaboració del cos …….. 43

4.2.3. El resultat final …….. 46

5. CONCLUSIONS DEL TREBALL

5.. Conclusions …….. 48

6. EXPERIÈNCIA PERSONAL

6.1. Experiència …….. 50

7. AGRAÏMENTS PERSONALS

7.1. Agraïments ……..……..…..……..……..…….. 50

8. WEBGFRAFIA DEL TREBALL

8.1. Webgrafia ……..…..……..…..…….……..…….. 51

INTRODUCCIÓ

Tema i objectius

He d'admetre que l'elecció del tema del treball de recerca no se'm va presentar com un problema, ja que tenia bastant clar cap a on l'encaminaria.

En efecte, vaig voler unir els meus interessos pel disseny juntament amb el món del calçat i d'aquí va sorgir la idea de dissenyar una sabata. Un cop tenia la base del tema, calia treballar-la i concretar-la.

El següent pas era buscar la finalitat de la recerca i els objectius que pretenia obtenir.

Era important pensar quin seria el punt de diferenciació del meu treball i vaig basar-me en l'actualitat. Avui en dia, estem en un moment on la situació és d'emergència climàtica i biològica, a causa de l'augment d'aquests últims anys de l'impacte que generem al medi natural. Davant d'aquest fet, recentment s'han començat a prendre mesures i han augmentat diversos moviments que defensen la sostenibilitat del planeta i un gran nombre d'actes sensibles amb el medi natural.

Com que aquest tema està en un punt molt vigent i el futur apunta cap a aquesta direcció, em va semblar interessant tocar el tema. Es tractava d'unir els dos conceptes de la creació d'una sabata i la qüestió de la sostenibilitat, i va ser en aquest punt on vaig iniciar el desenvolupament del tema.

Faria doncs, la creació d'un calçat paral·lelament amb el propòsit d'una sabata vegana amb la característica clau del respecte amb el medi natural. Es tracta de fabricar un producte prescindint de l'ús de materials d'origen animal però tenint en compte també l'impacte mediambiental que causen les altres vies.

Aquest treball l'he enfocat en dos objectius diferents. Per una banda, pretenc elaborar un producte vegà i alhora ecològic, és a dir, utilitzant productes d'origen vegetal i mineral. El meu propòsit es basa en una fabricació que segueixi al 100% les dues característiques mencionades.

Com a persona, desconec un calçat que correspongui amb aquestes fites i ho trobo necessari pel consumisme constant. Per què les empreses del mercat no ho han dut a terme o què és el que no ho permet? Amb aquestes preguntes em disposo a fer la meva pròpia elaboració per assolir aquestes metes o per tal de trobar-me amb la problemàtica que es deuen trobar les empreses i extreure un raonament.

És per tal cosa que, per l'altra banda, una resposta que pretenc expressar en les conclusions del treball és: Que hauria de canviar en la societat perquè la base de fabricació del calçat sigui respectuosa amb l'entorn?

Així doncs, el meu treball de recerca consisteix en el disseny i la fabricació d'una sabatilla esportiva vegana i ecològica i qüestionar-me per què la indústria actual és com és.

Motivació personal

El que em va empènyer a l'elecció del tema van ser tres causes: l'experiència en el món de les sabates, l'interès per aquest i la intenció d'estudiar disseny en un futur.

Per començar, el tema del meu treball de recerca el vaig voler enfocar en un àmbit amb el qual hi estigués còmode per treballar-lo amb profunditat durant tot un any i a la vegada buscava un tema conegut, amb uns certs coneixements ja adquirits, per tal de no partir de zero amb un de totalment nou. Tenir experiència i una determinada idea em semblava un avantatge que no pas triar un tema amb coneixements zero i haver-se d'introduir.

L'experiència en el món de les sabates ve donada pel fet que el meu pare té una empresa de sabates i tant ell com la meva mare conviuen dia a dia i tracten amb el calçat des de fa molts anys.

El meu pare, a causa d'un negoci familiar que va començar uns 60 anys enrere a la mà dels seus pares, porta introduït en el sector de les sabates des de fa 40 anys. Amb només 15 anys va començar a aportar un granet de sorra en el negoci dels seus pares, com podia ser etiquetant sabates o portant-les al magatzem.

La meva mare, arran d'emparellar-se amb el meu pare, va entrar al negoci fa 14 anys. Actualment, l'empresa ha quedat en mans d'ells i, per aquesta raó, porten endavant l'empresa.

Com a conseqüència, des de ben petita he estat envoltada i he tractat amb proximitat aquest àmbit i d'aquesta manera, he anat adquirint certa coneixença del món del calçat i de la moda durant els meus anys de creixement.

Vaig pensar que moure'm per aquest tema que se'm feia molt familiar, a més de comptar amb l'experiència dels meus pares, podria servir-me de gran ajuda per desenvolupar el meu treball i, si ho aprofitava bé, resultaria un gran punt a favor.

Així doncs, va ser la gran estima cap al calçat i la gent pròxima amb molta experiència, que em va fer decantar cap al caràcter del projecte en aquesta direcció.

Una altra qüestió es tracta en l'objectiu de dirigir-me al món del disseny, ja que disseny gràfic és el que m'agradaria estudiar més endavant i dedicar-me en un futur.
Un dels propòsits que també es pretén amb aquest treball, és buscar la finalitat en moure's en un tema amb relació als estudis on tens el propòsit d'estudiar més endavant i d'aquesta manera, tractant de forma diferent a la acadèmica, veure i experimentar si realment és el que t'agrada i definir si vols començar uns estudis d'allò o no. No només es tracta d'un treball obligatori de segon de batxillerat, em servirà per tastar i treballar de la manera més real l'arrel pràctica del disseny.

Consideracions inicials

Des d'una perspectiva inicial del treball, em plantejo la complexitat de si totes les parts d'una sabata es poden fabricar amb aquests tipus de materials, d'origen vegetal i mineral, i si la total fabricació m'ho tolera, com pot ser la sola d'una sabata, la cola…

Una altra de les dificultats que em formulo és si els materials amb les característiques que busco em permetran assolir un producte atractiu per un públic exigent i sofisticat al qual em dirigeixo. És diferent fer un calçat que compleixi tots aquests factors de sostenibilitat i vegà, dirigit a una persona adulta que a un adolescent, ja que busquen objectius diversos i la seva concepció de la moda és totalment diferent.

Per altra banda, em qüestiono si aquests materials seran adients per una sabata d'ús diari i resistent de la mateixa manera que els materials usuals que s'utilitzen com el cuir, la pell o l'ant ho són.

També, els materials d'origen vegetal tendeixen a ser productes cars, és per això que, a més a més, he de tenir en compte el pressupost i procurar fer un calçat que els joves se'l puguin permetre. He de controlar els costos de tota la fabricació i el preu final del calçat.

Rellevància del treball

Com bé he mencionat abans, la situació del planeta terra és de números vermells i la principal amenaça és el canvi climàtic.
L'excés de gasos d'efecte hivernacle que produeix l'ésser humà, ha provocat que des de meitats del segle passat, la temperatura mitjana global hagi augmentat fins a 1,5 graus. A conseqüència d'això, obtenim com a resposta la descongelació dels pols, l'escalfament de

l'atmosfera i dels oceans i la pujada del nivell del mar, un seguit d'anomalies que perjudiquen la salut del nostre planeta i la continuïtat de la nostra espècie dins d'ell.
El principal problema de tot això prové de la contaminació diària i constant del mateix ésser humà i és per això que a aquestes alçades comença a mostrar-se una conscienciació i la necessitat de generar canvis urgents de la societat.
La lluita contra el canvi climàtic, el desenvolupament sostenible i el respecte al medi ambient són els valors urgents que es busquen introduir en la vida dels ciutadans per millorar la situació actual.

L'interès del meu treball s'enfoca en donar una nova via de fabricació de calçat que compleixi amb els valors mencionats anteriorment. Un treball de recerca enfocat en l'actualitat, pensat per contribuir de manera positiva al desenvolupament del planeta terra i intentar millorar la crítica i perillosa situació en què ens trobem. S'han de sumar, cada cop més, les empreses, els moviments i els pensaments cap a un consum i una vida responsable i respectuosa amb el nostre entorn.

Metodologia

El treball es nodreix mitjançant dues fonts centrals, la informació i la representació gràfica. Aquestes fonts construeixen l'estructura i confeccionen "com" he fet el projecte.

Informació

La major part de la tasca es basa a documentar-se, de manera fiable, i adquirir nous coneixements sobre el tema treballat. He usat tres fonts de coneixement:

- Persones, tant de l'entorn familiar com contactes diversos del món del calçat
- Pàgines web
- Entrevistes, a nivell de disseny i a nivell de materials.
- Diaris i documents escrits

Representació gràfica

La base de tot comença pel disseny. Amb l'aprenentatge, per tal de cobrir la feblesa i fomentar el dibuix, vaig recórrer a:

- Llibre "Aprender a dibujar" de Peter Gray
- Vídeos de la plataforma YouTube
- Persones de l'entorn familiar
- Revistes de moda

Estructura

Divideixo en dues parts diferents l'estructura del treball, per una banda el disseny i l'elaboració de la idea abstracta principal, i per l'altra, la seva fabricació i l'obtenció física.

Disseny

Aquesta part consisteix a elaborar el concepte abstracte d'un esportiu, totalment inventat, i plasmar-lo en una representació material.

Dins d'aquesta secció m'inspiro i agafo idees de diferents llocs, utilitzo diferents eines i diferents processos.

Dibuixo els primers esbossos i més endavant començo a determinar les característiques de cada part fins arribar a la idea de la meva elaboració pròpia.

Fabricació

En el moment en què ja tinc la idea formada i clara, arriba l'hora de la seva elaboració.

En aquest apartat busco crear el calçat físic que havia dissenyat. Plantejo de quina manera i quines vies de fabricació tinc a l'abast. Em dedico a cercar i a provar diferents materials que em poguessin servir i valorar quin és més adient.

Durant tota la fabricació grabo tots els procediments i l'evolució del projecte. Per aquesta raó, realitzo un vídeo explicatiu on s'observen tots els passos seguits fins a l'obtenció final.

La idea rudimentària que tenia en ment es tractava d'arribar el dia de la presentació del treball de recerca amb el producte, calçat als meus propis peus.

Encara que separi els dos blocs, s'aniràn complementant i combinant al llarg de tot el procediment. Quan es du a terme la fabricació, em trobo amb dificultats que m'obliguen a canviar el disseny, o bé, a mesura que es va representant l'objecte, modifico aspectes del disseny al meu gust. Després de tots els canvis, modifico la il·lustració per tal d'actualitzar-la.

CONCEPTE VEGÀ I ECOLÒGIC

Ecologisme

L'ambientalisme o més conegut com l'ecologisme, és un moviment sociopolític que es basa la defensa i la protecció del medi ambient. Podem distingir dos tipus d'ecologisme, el social i el polític, els quals parteixen de la mateixa arrel però amb aplicacions diferents.

L'ecologisme social es tracta d'un moviment cívic que es preocupa per la protecció de la naturalesa, la seva prioritat és la salut del planeta i la conscienciació dels ciutadans. Les persones que defensen aquest pensament, busquen mantenir la salut de l'ésser humà en equilibri amb els ecosistemes naturals i tenen en consideració la responsabilitat de les accions en la naturalesa.
També, demanen una modificació política, ja que entenen que tots els problemes ecològics i socials estan relacionats i tenen l'origen en el sistema. Per tant, consideren que la protecció i la defensa del medi ambient són l'eix central de qualsevol acció política.
En aquest moviment, és la mateixa societat que fa accions i pren decisions directes amb la intenció d'intentar canviar coses de manera immediata i ho apliquen en es seu estil de viure.

Per altra banda, l'ecologisme polític és una ideologia que manté la idea del respecte amb el medi ambient a través de proposar i posar en pràctica polítiques a favor. Aquest moviment polític pren decisions basades en lleis que motiven a les empreses i a la societat a canviar la seva manera de pensar i les orienten cap a una manera de viure més sostenible.

En síntesi, l'ecologisme social es tracta dels mateixos ciutadans que duen a terme els canvis per la seva pròpia voluntat i de manera directa i amb l'ecologisme polític parlem del poder governamental que promou propostes i lleis a l'entorn social per afavorir al medi ambient.

Veganisme

El veganisme es defineix com un estil de vida que, per diverses raons, busca privar-se al consum de tot tipus de productes d'explotació d'origen animal. És una actitud que es basa en el respecte de la vida dels animals, no només existeix en l'àmbit de l'alimentació sinó que en totes les formes d'explotació i crueltat cap als animals, sigui per menjar, vestimenta o qualsevol altre propòsit.

Igual que en l'ecologisme, també hi ha diferents raons per les quals la gent segueix aquesta filosofia. Existeixen 3 classes de veganisme, l'ètic, l'ambientalisme i el dietètic.

Aquest primer es basa en la defensa dels animals per raons ètiques pel simple fet que es tracta d'éssers capaços de sentir. El veganisme ètic busca alliberar als animals del control humà i això implica renunciar productes i serveis animals amb qualsevol finalitat. Aquest

tipus de veganisme es podria entendre com a un principi d'igualtat entre l'ésser humà i la resta d'animals.

En segon lloc, trobem el veganisme ambiental que es basa en aquest estil de vida per raons ambientals. El sistema actual de producció d'aliments d'origen animal causen grans problemes ambientals. Accions com la cria de bestiar és una de les principals causes que malmeten el planeta, i tot això és degut perquè la producció animal necessita i destrueix molts recursos naturals per la seva obtenció. De manera paral·lela, l'agricultura també genera repercussions desfavorables al medi ambient.
Les persones que defensen aquest veganisme segueixen dietes que es fonamenten en vegetals, ja que són més sostenibles que les dietes de productes animals.

En últim terme hi trobem el veganisme dietètic, que pren el veganisme pels avantatges que hi té en la salut. Les dietes veganes, per tant que renuncien a aliments animals, es consideren nutricionalment adequades, saludables i poden minvar el risc de desenvolupar certes malalties.
Aquestes dietes es basen en cereals, llegums, hortalisses, verdures, fruites, tubercles, fruits secs, llavors i olis vegetals. Tot i així, les persones que segueixen dietes veganes han de complementar la seva alimentació amb aliments que es troben en els productes animals, com per exemple la vitamina B.

La indústria en els darrers anys

Considerant que 50 anys enrere les fibres naturals dominaven l'entorn de fabricació, trobem que, en aquests temps, les fibres sintètiques i les artificials són, de manera remarcable, les dominats en l'escenari. La raó d'aquesta qüestió és tan simple com el baix preu d'aquests articles i la seva facilitat de producció en grans quantitats.
A hores d'ara, els materials sintètics que exigeixen processos químics com polièster, acrílic i niló i gran majoria procedents del petroli, constitueixen la base del consum. De manera contrària, els materials naturals s'utilitzen mínimament, tant és així que la fabricació es basa en un 80-90% de materials sintètics i només un 10-20% de materials naturals. Per aquest motiu, la problemàtica es troba en què la fabricació d'aquests es mostra, en alt grau, contaminant. Els elements sintètics no són immediatament biodegradables, el vast temps que tarden a degradar-se tot els components i en ser destruïts, fa que es generin molts residus i això, desencadena una contaminació al planeta, la qual, incrementa de manera excessiva any rere any.

En la societat de consum en la que ens trobem avui dia, generem, utilitzem i llencem diàriament una important quantitat de productes sintètics i això justifiquen les circumstàncies alarmants que comencen a preocupar.
Segons unes dades que proporciona l'organització de Greenpeace, s'estima que l'any 2020 es superaran els 500 milions de tones anuals en l'obtenció d'elements plàstics.
Cal insistir a canviar els hàbits dels ciutadans juntament amb el gran pas de modificar les indústries productives del planeta.

El punt feble del veganisme

La filosofia del veganisme va tenir els seus orígens en l'àmbit de l'alimentació. L'any 1944, es va crear una societat anomenada Vegan Society per Donald Watson i sis amics més amb la finalitat de diferenciar el veganisme amb el vegetarianisme. Avui dia, el vegetarianisme s'ha estès en l'àmbit de la fabricació i ho podem trobar a tot arreu, ja sigui en la vestimenta, la cosmètica, el calçat… entre d'altres.
En el món del comerç, moltes empreses han aprofitat la situació del planeta per crear una nova moda i s'ha començat a fer negoci amb aquest moviment, utilitzant-lo com a un valor afegit al producte.

Aquesta moda vegana només té en compte la part problemàtica de les bèsties però no tot l'entorn del planeta. Les empreses que utilitzen el valor de fabricació vegana, deixen d'utilitzar productes d'origen animal, per tant, han d'acudir a la producció mitjançant una altra via i és en aquesta on es presenta un problema. Les indústries substitueixen les matèries primeres i les dues vies que poden utilitzar son la vegetal i la sintètica.
La comparació següent és molt adient per definir l'impacte que causen els materials dels diferents elements.
Una palleta de plàstic, que està composta per polipropilè, tarda més de 100 anys en descompondre's i, en el cas d'un bolquer, es necessiten uns 450 anys per tal desaparèixer per complet.
Ara bé, una peça feta de cotó i lli, pot tardar entre 1 i 5 mesos i una de llana fins a 1 any. Clarament, amb aquestes dades podem observar que el deteriorament d'una palleta necessita molt més temps que no pas el que necessiten materials com el cotó o el lli.
D'aquesta manera, una esportova que està composta per materials com cotó, lona i una sola d'espart, per exemple, no causa la mateixa contaminació que una de sintètica

elaborada per materials tractats amb processos químics, com les que s'acostumen a vendre diàriament.
Tal com s'ha dit, una sabata feta completament amb materials vegetals, compleix amb l'objectiu del projecte, disminuir l'impacte de l'entorn natural.

Com bé hem vist, el veganisme és una postura que defensa completament als animals i es mostra respectuosa amb el que ens envolta però, és realment així?
Doncs jo crec que no, el fet de convertir-se en una moda i el poder que té el consum, ha provocat que les empreses es basin amb el comerç deixant de banda els valors ètics.
El punt feble del veganisme està, per tant, en què es preocupa per la protecció dels animals però no amb la del planeta, s'ha de tenir en compte que salva una cosa però en malmet una altra, el medi compartit entre tots els éssers, incloent els animals.

I la pregunta és: si aquest tipus d'indústria contamina i es mostra de manera negativa pel planeta, per què no s'utilitza la via de productes d'origen vegetal?
La resposta de per què la base d'aquesta indústria és de materials sintètics és donat perquè la transformació del petroli és molt més barat que no la vegetal, que el seu procés es mostra molt més costos. Per aquest fet, la majoria de les indústries, per no dir totes, han optat per l'opció econòmica abans que la protecció i el respecte a l'entorn, i sense deixar de banda el valor afegit de respecte als animals.
Es pot trobar un equilibri entre el món vegà i la indústria sostenible? Aquest és l'objectiu fonamental que em qüestiono en la meva recerca, i intentar reflectir-ho en una sabata esportiva.

Situació del producte dins del mercat

A banda d'unir el veganisme i l'ecologisme, em proposo un repte més, el qual, es tracta d'adaptar el calçat amb aquests materials vegetals, a la moda actual. Actualment i vist des del punt de vista dels més joves, els productes de moda que es basen amb els valors del veganisme i l'ecologisme, estan entesos com una moda econòmica, poc estètica, fora de tendència, fins i tot, "hippie". Hi ha una generalització de lligar aquesta filosofia amb productes de baix cost i poc valorats dins el món de la moda. Amb aquesta concepció que la societat jove percep d'aquest tipus de productes, un propòsit del treball es tracta en demostrar i intentar aconseguir una sabata amb característiques de sensibilitat amb el medi que, paral·lelament, segueixi la moda dels adolescents i sigui atractiva per aquest sector.

Avui en dia, els joves segueixen un estil molt atrevit i alternatiu que les sabates amb aquestes característiques no corresponen amb les seves demandes, és per això que un propòsit afegit del projecte, és intentar fer una sabata amb totals components de sostenibilitat i mantenint un producte que el seu caràcter correspongui amb la moda dels adolescents actuals i resulti més comercial.

Resumint, un repte afegit es basa a trencar la impressió generalitzada d'aquests tipus de productes, demostrar a la generació jove que el consum respectuós amb l'ecosistema pot seguir la seva moda. Considerant això, la intenció es tracta d'elaborar un disseny atrevit i jove amb els dos valors afegits i presentar una sabata física que s'introdueixi dins dels seus esquemes.

Seguidament, mostro dues captures d'imatge que fan referència als primers resultats obtinguts al buscar a Google "Calçat vegà" i "calçat ecològic". Es pot veure clarament que no van dirigits a un públic jove trencador i modern, i d'aquí venen les percepcions mencionades anteriorment. El calçat amb aquestes determinades característiques, no acostuma a atraure a un públic juvenil i això és el que busco canviar.

- Calçat vegà

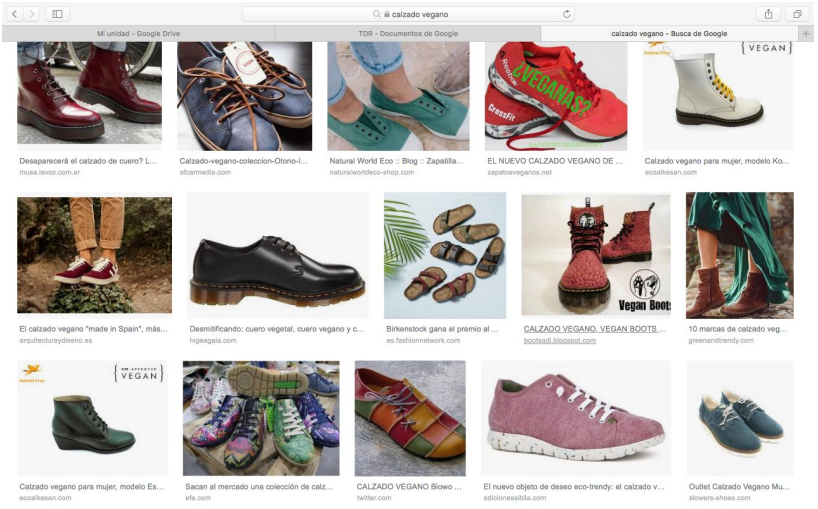

- Calçat ecològic

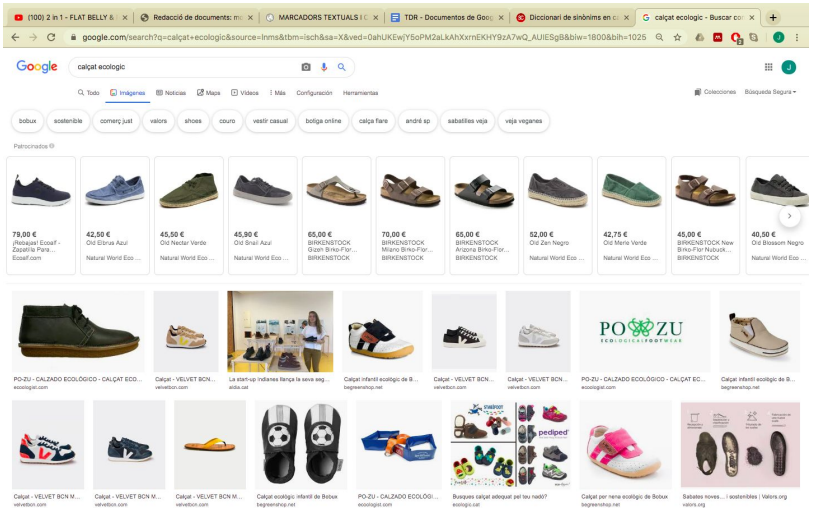

El món empresarial

En aquest punt, em baso a analitzar les marques més conegudes de calçat tant vegà com ecològic on, finalment, extreure unes conclusions del mercat i la publicitat empresarial que ens trobem avui dia.

Natural World

Natural World és una empresa d'Arnedo, La Rioja, que fabrica calçat de dona, home, i nen, on només utilitza matèries primeres 100% ecològiques com el cautxú i el cotó natural. Es defineix amb l'objectiu de crear sabates 100% ecològiques per tal de millorar el món què vivim. La seva entitat consisteix en l'amor per la naturalesa i l'autenticitat dels seus productes.

En aquesta empresa, el punt clau l'enfoquen en el procés de fabricació que utilitzen, anomenat "Sistema de Vulcanització", amb el qual busquen una producció respectuosa amb el medi ambient.

“Eira” és una de les esportives que ofereixen als seus clients. La part superior està constituïda de serratge natural, per tant, hi ha present pell d’animal però no es defineixen com a vegans. El punt que cal destacar, és que la part inferior està folrat amb teixit sintètic.

Natural world segueix la filosofia d’una empresa “eco friendly” per utilitzar materials ecològics i 100% ecològics, no obstant, utilitzen un material sintètic que al final del seu ús produirà un impacte a l’entorn, ja que esdevindrà un residu més.
No només es contradiuen amb els seus objectius, sinó que també, fan una afirmació donant a entendre al públic que aquest material no tan ecològic, és un avantatge important per ells. Així és tal com descriuen “Eira”: *La parte interior de estas zapatillas ecológicas para mujer está forrado con tejido sintético, lo que las hace ideales para los días de frío.* Cal remarcar el final, amb el que utlitizen per tal de justificar la seva pròpia contradicció.

Flamingo’s life

Flamingo’s life és una empresa d’Elche que comercialitza calçat vegà i ecològic. La seva filosofia es basa en tres eixos centrals: visibilitzar la indústria de la moda per tal de donar tota la informació al consumidor, donar una solució al problema mediambiental que hem generat i no matar animals. Les sabates que comercialitzen estan fetes amb materials d’ampolles de plàstic després del seu ús, cotó orgànic i cautxú natural.

El model Roland V.2 Mustard Ivory exposen principalment que està fabricat a través de dues ampolles de plàstic reciclades i cotó orgànic. Però, a més a més, la part del tall està feta amb poliuretà, un material químic no reciclat que s'obté químicament. La part del veganisme si que la compleix, ja que es priva a utilitzar tota mena d'utilitat de productes animals però no realitza al peu de la lletra la filosofia d'ecologisme.

Nae

A Portugal trobem l'empresa Nae. La seva finalitat es basa a adaptar unes sabates amb les creences veganes de la societat. A més a més, ofereixen un diàleg basat en el veganisme en un blog intern, on es troben des de consells per ser sostenible fins a mites del moviment i mostren una preocupació per la sostenibilitat del medi ambient.

El seu caràcter es determina amb l'abstenció de productes d'origen animal o que perjudiquin el medi ambient. Treballen amb materials naturals com el suro, la pinya (Pinatex) o cotó orgànic, i també materials reciclats com el PET. Per últim, fan ús del cuir vegà.

Nae ofereix aquest calçat, anomenat Bare. La constitució de la sabata es tracta d'un folre, constituït de microfibra ecològica, una plantilla composta per aglomerat de cartró laminat en microfibra i una sola de cautxú. El tall està format de Pinyatex fet amb fibra de fulles de pinya. (80% fibra de fulles de pinya, 20% fibra PLA). Aquesta última fibra és un material que, al contrari que la gran majoria de fibres, aquesta no prové del petroli, és natural i és biodegradable 100%.
En canvi, Piñatex, material el qual ja en parlaré més endavant, s'elabora mitjançant fulles de pinya però aquestes, per tal que quedi un material compacte i estable, s'ha sotmès a un procés. Mitjançant internet no he trobat cap pàgina web que em proporciones el procés des de la naturalesa fins al producte comercial.

El seu "cuir vegà" està fabricat mitjançant una barreja de microfibres que inclouen barreja de cotó, polièster i niló. Ofereixen una descripció com aquesta: "El nostre "cuir vegà" està compost d'una mixtura de microfibres que inclou cotó, polièster i niló (dels quals provenen del reciclatge sempre que sigui possible)."
Aquesta última part no exclou l'ús de materials sintètics sense reciclar en la seva producció i no ofereixen cap dada on s'especifiqui la quantitat d'aquests materials que no segueixen el caràcter de la seva filosofia comercial.

En segon lloc, mentre cercava per la seva pàgina web, vaig veure el model Nilo-Black i en veure que no hi havia la presència de cap cosit exterior entre la sola i la sabata, em vaig plantejar de quina manera aconsegueixen unir les dues parts de manera subjecta. Em vaig dirigir a Nae info@nae-vegan.com amb aquesta mateixa qüestió.

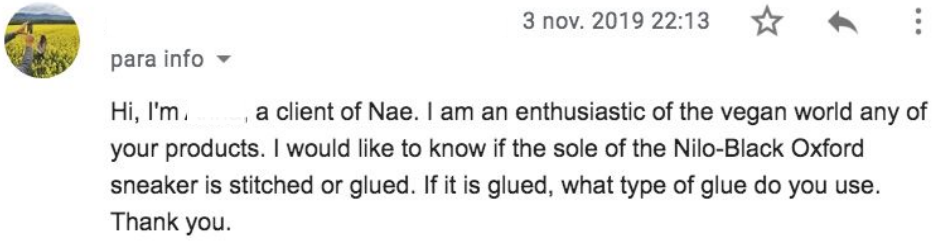

3 nov. 2019 22:13

para info

Hi, I'm , a client of Nae. I am an enthusiastic of the vegan world any of your products. I would like to know if the sole of the Nilo-Black Oxford sneaker is stitched or glued. If it is glued, what type of glue do you use. Thank you.

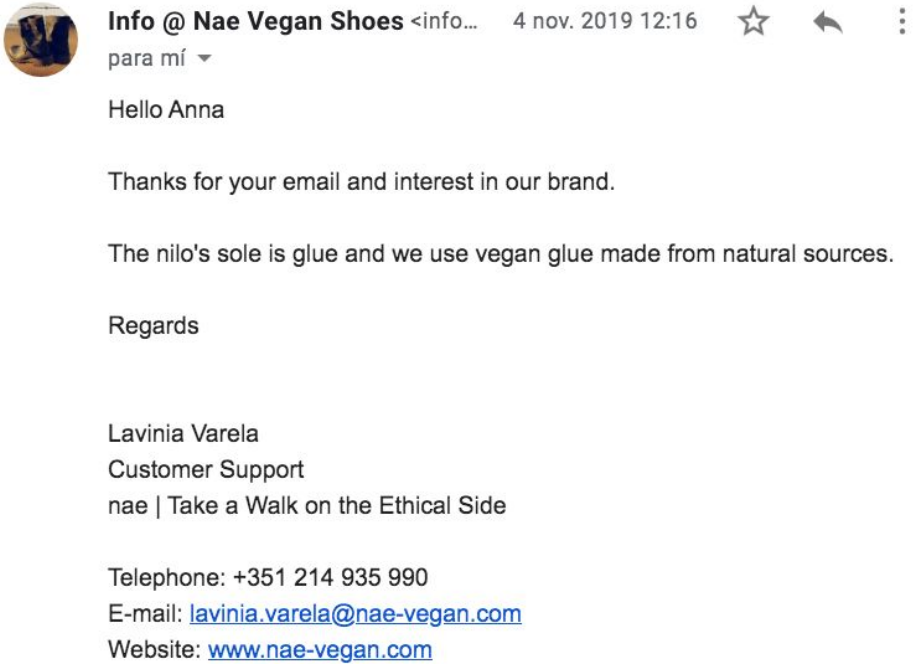

Info @ Nae Vegan Shoes <info… 4 nov. 2019 12:16

para mí

Hello Anna

Thanks for your email and interest in our brand.

The nilo's sole is glue and we use vegan glue made from natural sources.

Regards

Lavinia Varela
Customer Support
nae | Take a Walk on the Ethical Side

Telephone: +351 214 935 990
E-mail: lavinia.varela@nae-vegan.com
Website: www.nae-vegan.com

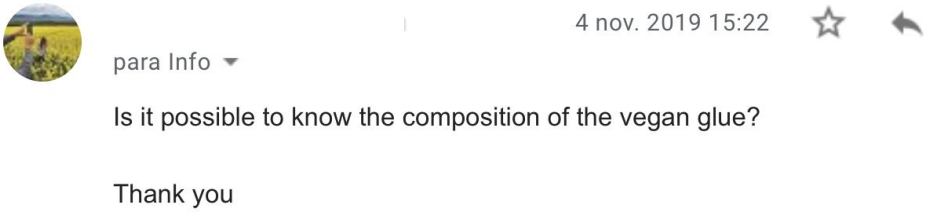

4 nov. 2019 15:22

para Info

Is it possible to know the composition of the vegan glue?

Thank you

La contesta a la demanda de si la sola estava cosida o contenia alguna classe de cola, m'afirma la presència de cola elaborada a partir de recursos naturals. Per consegüent, vaig procedir a sol·licitar que m'especifiquessin la composició d'aquesta cola natural i no vaig rebre cap mena resposta.

Mireia Playà

MIREIA PLAYÀ

Aquest negoci dissenya a Barcelona i fabrica a Alacant, es dedica a fabricar calçat vegà i, no només opta pel no ús de materials animals, sinó que també cuida la fabricació i el transport dels seus productes per tal de reduir les emissions de CO2. Segueixen una filosofia vegana i sostenible. Exposen que comprant un calçat Mireia Playà protegeixes el món animal i el món en el qual vivim.

Glòria és un esportiu vegà i sostenible amb la composició següent.

La part del tall conté goma vegetal i un 40% del teixit prové del blat de moro i de materials reciclats on la base està composta per teixits reciclats. En el cas de la sola fabricada artesanalment mitjançant l'ús del làtex recollit de manera ètica i sostenible. El folre i la planta estàn compostos a través de viscosa i PU.
Si analitzem la composició, veiem la presència de PU, una resina sintètica que s'obté a partir de la condensació de polièsters. Aquest material químic provocarà un impacte a la contaminació del planeta a la llarga.

Ecoalkesan

ecoalkesan

La marca Ecoalkesan és originària de La Rioja, Espanya i es retraten com a fabricants de calçats vegans i sostenibles. El seu projecte aposta per fabricar i aportar uns productes

100% vegans i ecològics, proporcionant a la societat l'elecció de consumir d'una manera responsable i ètica.

A més a més, comenten que per generar un canvi de manera individual no és factible, sinó que són els governs que mitjançant polítiques socials i mediambientals. Avui en dia, són els negocis empresarials els que forcen les decisions polítiques i pel seu poder econòmic. Amb aquest fet, justifiquen els beneficis d'aquestes empreses amb els consumidors, que han d'apostar per les seves decisions i comprar de manera responsable i, d'aquesta manera, es canvia tot. Amb tot plegat, demana que la societat premiï projectes que respecten els drets mediambientals.

L'esportiu Libre Señora Corcho està descrit com un calçat que combina comoditat, qualitat i moda sostenible. Un producte 100% vegà amb un absolut respecte als animals, per la qual cosa, cap dels seus productes hi ha materials d'origen animal, és ecològic i reciclat que aporta a les persones els valors d'ètica i sostenibilitat.

La seva composició es fonamenta amb la fabricació mitjançant el sistema de muntat sobre horma "extra confort", ofereix una horma amb una forma més ampla que dóna superior comoditat al peu.
Material exterior compost per cautxú, el qual està extret de l'escorça de l'alzina surera sense necessitat de talar l'arbre, de manera que no es fan malbé ni es desforesten els boscos d'alzines sureres. Un forro de microfibra transpirable, antial·lèrgic i rentable i una sivella amb acabats en bany ecològic sense l'ús de l'element químic Níquel.
El seu empaquetat és una caixa de cartró 100% reciclat i automuntable manual, sense cap tipus de cola ni l'ús de la impressió amb tintes.

Llevat que mostren el producte totalment respectuós, hi trobem la presència de la microfibra en la part de forro. Aquesta fibra és un tipus de fibra sintètica, que està composta majoritàriament per polièster i poliamida. Però la qüestió que cal destacar, està en el fet en que en cap moment donen a entendre l'estructura de la sola. En veure això, vaig optar per posar-me en contacte amb l'empresa i rebre una justificació per tal d'aclarir la meves consultes, dirigint-me a info@ecoalkesan.com.

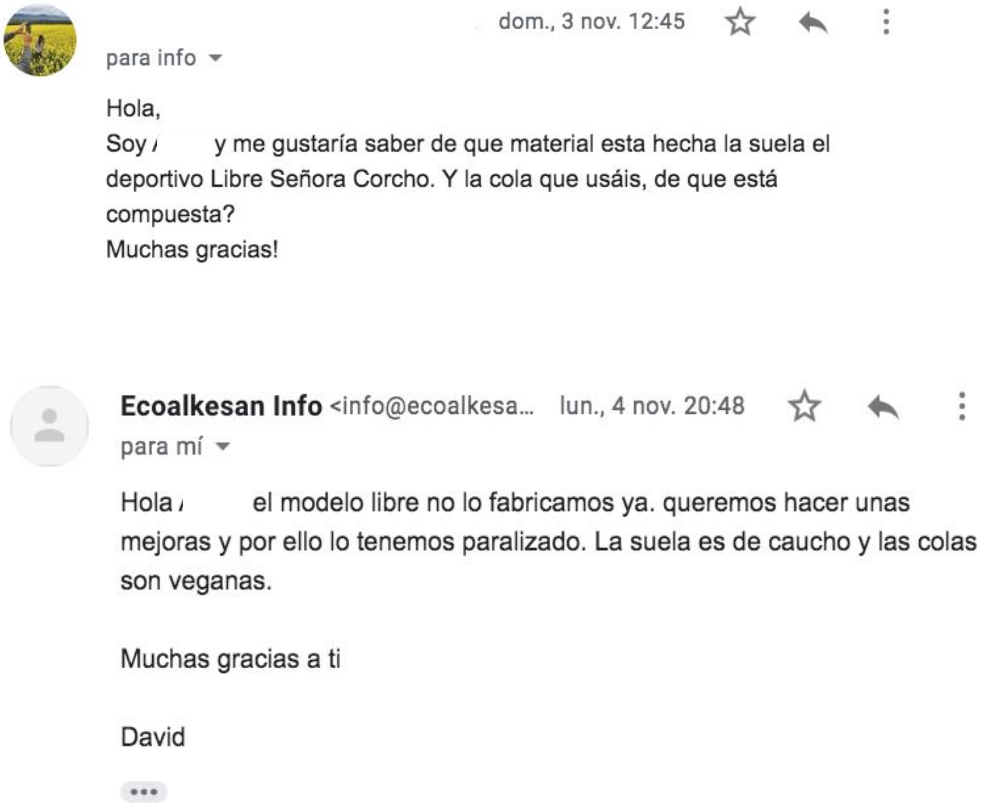

dom., 3 nov. 12:45

para info

Hola,
Soy / y me gustaría saber de que material esta hecha la suela el deportivo Libre Señora Corcho. Y la cola que usáis, de que está compuesta?
Muchas gracias!

Ecoalkesan Info <info@ecoalkesa... lun., 4 nov. 20:48

para mí

Hola / el modelo libre no lo fabricamos ya. queremos hacer unas mejoras y por ello lo tenemos paralizado. La suela es de caucho y las colas son veganas.

Muchas gracias a ti

David

Com ve es pot veure, la resposta va ser que el producte que oferien va ser tret del mercat perquè no acabava de respectar del tot tots els criteris que mencionava l'empresa Ecoalkesan. Justifiquen que la sola que és de cautxú i que fan ús d'unes coles veganes, les quals no ofereixen més informació específica dels components.

Ecoalf

ECOALF

Ecoalf va sorgir del d'un rebuig del creador de la marca cap a la quantitat de residus que es produeixen per part dels països més industrialitzats. La seva voluntat es basava a posar en evidencia la independència de l'ús exagerat dels recursos naturals del planeta que es du a terme. Es pretén emprendre les necessitats d'avui en dia sense que les generacions futures es vegin afectades, per això, l'empresa a la que dóna vida, ofereix una varietat de productes de moda elaborats per mitjà de materials reciclats sense deixar de banda la qualitat, el disseny i les propietats tècniques que disposen els no reciclats.
La seva principal acció és fabricar amb materials reciclats com el niló reciclat o les ampolles de plàstic dels oceans. Tot seguit, també ofereixen un respecte cap als animals i ofereixen moda vegana.

El calçat Monster son 100% veganes, fabricats amb un 59% de PET reciclat a partir d'ampolles de plàstic i un 41% de Sorona, unes fibres de blat de moro. Una sola a partir de Vibram, un eco-compost reciclat i l'etiqueta de la llengüeta 100% niló reciclat. I per últim, ofereix una sola transpirable.

Com es pot veure en la seva pàgina web, no ofereixen més informació sobre la sola del producte que la característica de transpirable. Com a conseqüència, em vaig disposar a enviar un correu a contacto@ecoalf.com per tal d'obtenir més referències.

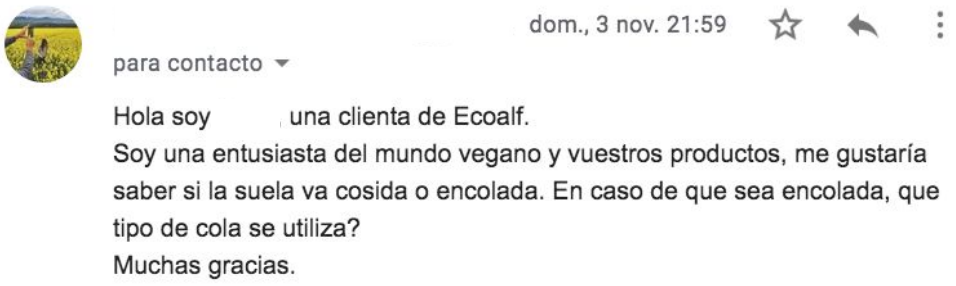
dom., 3 nov. 21:59

para contacto

Hola soy una clienta de Ecoalf.
Soy una entusiasta del mundo vegano y vuestros productos, me gustaría saber si la suela va cosida o encolada. En caso de que sea encolada, que tipo de cola se utiliza?
Muchas gracias.

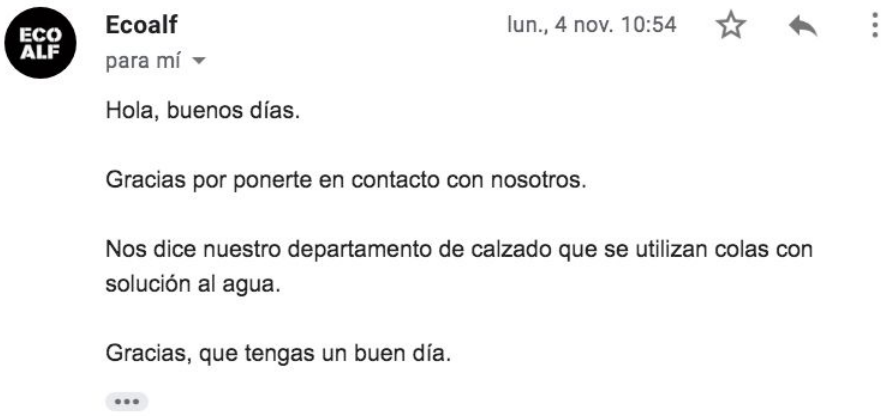

Ecoalf lun., 4 nov. 10:54

para mí

Hola, buenos días.

Gracias por ponerte en contacto con nosotros.

Nos dice nuestro departamento de calzado que se utilizan colas con solución al agua.

Gracias, que tengas un buen día.

Em vaig fer passar per una clienta interessada en la seva marca i em van respondre el dubte de l'encolament. Em van transmetre que si utilitzen coles amb solució a l'aigua, vaig procedir a demanar de manera explícita la seva composició.

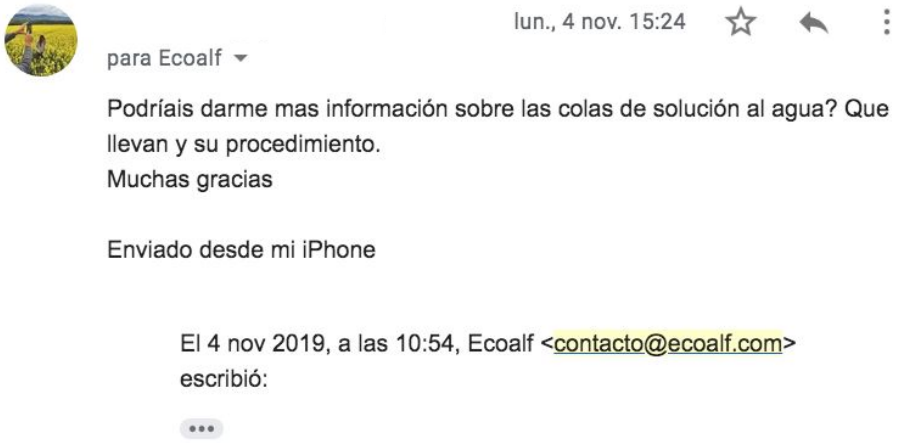

lun., 4 nov. 15:24

para Ecoalf

Podríais darme mas información sobre las colas de solución al agua? Que llevan y su procedimiento.
Muchas gracias

Enviado desde mi iPhone

El 4 nov 2019, a las 10:54, Ecoalf <contacto@ecoalf.com> escribió:

Amb aquesta segona pregunta, no vaig rebre cap resposta al respecte cosa que em deixa en dubte els components dels quals estan realitzades les coles del calçat.

Conclusions

Després d'haver investigat des d'una perspectiva més crítica i analitzadora tots els components dels quals estan fets els productes de les empreses que es defineixen com ecològiques, veganes i sostenibles, en puc extreure clares conclusions. Cada una potència i transmet, amb un discurs, tots els seus interessos amb el medi natural i com això ho traslladen a la fabricació per tal que la gent que busqui un consum respectuós, es senti identificada i confiï amb la filosofia que basen els seus valors.

De manera personal, considero que les iniciatives que exposen aquests negocis en proporcionar una alternativa beneficiosa i el valor fonamental que volen transmetre als ciutadans, és un pas més cap endavant i totalment valorable de manera positiva.

Nogensmenys, els articles que proposen, han evolucionat respecte a el mercat tan nociu d'aquests temps i compleixen, en bona part, el pensament que manifesten però sempre, hi ha una petita parcel·la que com hem vist i he destacat, no ho pot seguir al peu de la lletra.

El pròpi producte vegà i ecològic

Una sabata amb la propietat de 100% vegana estaria elaborada per materials completament lliures de pell animal i quant a una sabata ecològica, parlaríem d'un calçat el qual la seva fabricació i la seva obtenció no genera un impacte mediambiental.

Atès al que hem vist fins ara, el meu treball de recerca està enfocat en crear una sabata vegana però que a l'hora tingui cura de l'entorn. Dit d'una altra manera, corregir l'error del veganisme i mantenir el respecte tant amb els animals com amb la natura.

I com es pot fer? La resposta l'he trobat en la tercera via que es troba en una minoria, el món dels vegetals i productes procedents de la naturalesa. Es tracta de manipular i fer ús de materials sense cap mena de contacte animal ni manipulació amb compostos químics.

ESTUDI DELS MATERIALS

Materials vegans

Es tracta d'eliminar i no utilitzar productes animals, sense pell animal o materials prefabricats a partir d'aquests.

S'han de suprimir els materials típics com el cuir, el serratge, la llana, l'ant, el pèl animal o les coles d'aquest origen.

Amb la recerca d'aquests productes he trobat un nombre cert elevat d'opcions: cotó, lli, polièster, acrílics, franel·la de cotó, fibres sintètiques, pells sintètiques, plomes sintètiques, niló, raió, sarja, viscosa, plàstic reciclat, microfibres, Primaloft, Thinsulate, Gore-tex, Polartec wind pro o thermolite.

Alguns materials vegans que poden ser usats per la fabricació concreta de sabates poden ser PVC, tela, microfibra, microporós, nappa, goma, cànem, jute, palma, moriche, pell sintètica, polièster, niló, fulles de pinya, setí, poliuretà, plàstic i resina reciclada.
En definitiva, són elements fets per l'home.

Consegüentment, no és sinònim vegà d'eco-amigable. Quan parlem de sabates veganes ens estem referint a productes sense cap component animal i lliures de crueltat però, augmenta un important nombre de productes sintètics.

Materials naturals

Aquesta classe d'elements són aquells que es troben en la natura i aquests poden ser tant d'origen animal com vegetal o mineral.
Hi trobem també un ventall d'opcions: fusta, bambú, cautxú, suro, cànem, llana, seda, granit carbó, ferro, marbre, fibra de vidre…

Existeix una gran varietat d'aquests però molts d'ells no són aptes per l'elaboració d'una sabata. Els 3 següents són uns dels que si s'usen per a aquestes fabricacions al mercat actual.

- Cuir: Pell animal adobada (mitjançant processos químics). És dels materials més usats en aquest mercat gràcies a la seva resistència, flexibilitat i fàcil manipulació.

Cuir cabra greixada. Font: Curtisur.es

Textura cuir. Font: Pxhere.com

- Piñatex: Pell sintètica fabricada a partir de les fibres de les fulles de la pinya. Aquestes fibres poden substituir el material cuir, es consideren com un cuir vegetal. L'empresa Piñatex va ser la pionera en utilitzar aquest material.

Fulla pinya. Font: Texilesparamericanos.com

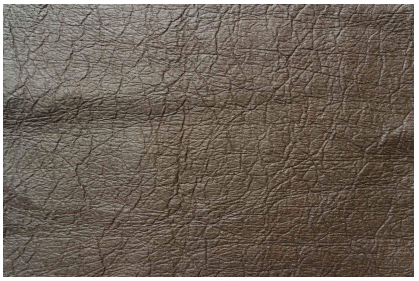

Textura Piñtex. Font: Funkydog.eu

- Cotó: Es tracta d'un material d'origen vegetal amb molt ús en moltes fabricacions.

Ovella. Font: pngscreativos.files.wordpress.com

Cotó filat. Font: alfacolectivo.wordpress.com

-Cautxú: Material que s'obté a través del làtex (compost per greixos, ceres i diverses resines), el qual s'extreu d'unes plantes tropicals. És un material que s'utilitza, en major part, en les soles de les sabates.

Extracció de cautxú natural. Font:Gtush.com

Sola de cautxú. Font: Zapatosdepiel.shop

Ara bé, aquesta sèrie de materials segurament necessiten algun procés per tal de fer-los compactes i resistents per l'ús al qual va destinat.

Aquí és on s'inicia el projecte de recerca de productes que compleixin la meva filosofia i siguin aptes per la fabricació d'una sabatilla.

PROJECTE DE LA SABATA I LA SEVA FABRICACIÓ

Disseny

En un primer instant dubtava en dissenyar una vamba de carrer portable o una de passarel·la més de disseny. Quan dic portable em refereixo a un calçat adaptat als gustos de la gent, apte per fer un ús en un àmbit quotidià. En canvi, una de passarel·la es tracta d'un calçat carregat d'originalitat que busca una certa creativitat i un risc que no s'acostuma a veure per la metròpolis ni a la gent del carrer.

La de carrer em semblava interessant perquè es tracta d'un projecte més realista i, si fóra possible, tenia la il·lusió de fabricar una mostra real i poder posar-me la sabata que jo mateixa he fabricat. Paral·lelament, l'opció de fer una de passarel·la, m'atreia molt perquè això suposava inventar amb el disseny i experimentar la meva creativitat al màxim elaborant la idea del calçat, però això suposava no poder obtenir-la físicament.

No obstant, em vaig decantar per elaborar un calçat de carrer, pel fet d'obtenir un prototip real i també perquè m'agradaria que, un objectiu afegit del treball, es basés a demostrar i crear tendència en moda adolescent, en un producte de caràcter sostenible.

El primer pas per encetar el treball, és reunir-me amb un dissenyador de sabates català, Guillem Turró Casanovas, un ex-estudiant de la meva escola, el qual em facilita el seu contacte el meu tutor. Veig adient parlar amb alguna persona externa de l'entorn familiar i que es trobi a dins d'aquest món , per tal de guiar el treball i conèixer els passos necessaris per dissenyar que jo, en aquests moments, desconec per complet.
Guillem Turró és un dissenyador de calçat amb un fort perfil en disseny gràfic. Segueix el concepte freelance, treballa de forma independent realitzant treballs de forma autònoma.
La seva font d'inspiració són els moviments culturals i estètics. Ha treballat per empreses conegudes com Carolina Herrera, Purificación García o Tommy Hilfiger.
Em reuneixo amb ell abans de tot, per començar el treball amb les idees més estructurades i el camí una mica més aclarit. Com a dissenyador, m'orienta sobretot amb la part de disseny i els passos a seguir amb la creació d'una sabata.
En la xerrada adquireixo tant coneixença com assessorament per part d'una persona amb un grau elevat d'experiència que em serveix de gran aportació.

Vaig dividir l'entrevista en dues parts, per una banda el disseny i per l'altre la fabricació. Es va aprofundir en la primera, ja que forma part de l'àmbit on ell es mou i era la part que dominava més.
Em vaig centrar especialment en 3 punts generals:
- Els primers procediments. Per on havia de començar el projecte i els plantejaments previs que s'han d'establir.
- L'evolució de cada part i com el treball va agafant una forma ordenada des del concepte idea fins al producte final.
- La metodologia. El més important és saber la manera que es fa i els estris adients en cada moment determinat del procés.
Van sortir moltes conclusions i idees que em van servir d'orientació.

Els coneixements individuals a l'inici del treball que tenia del disseny eren pràcticament nuls. Mai havia dedicat temps a l'experimentació del dibuix ni a cap mena de branca artística. Els meus únics tasts van ser a les classes de visual i plàstica de l'escola que vaig cursar durant un any, on fèiem treballs generals però no es podria dir que van ser gran cosa per donar pas a aquest sector. Sempre havia considerat feble la meva capacitat dotada per l'art.
Abans de començar a reproduir de mica en mica el caràcter i les formes del calçat, busco agafar confiança i familiaritzar-me amb la tècnica de dibuix, és en aquest moment en el que emprenc la iniciativa d'experimentar i aprendre del sector artístic. Per aquesta qüestió,

destino les primeres setmanes i diverses hores mortes del meu temps lliure, a manipular el llapis i provar de dibuixar coses vàries. Al cap dels dies, es noten els grans canvis evolutius respecte als primers dibuixos.

Per començar, no dibuixo directament sabates, sinó que els meus primers passos s'enfoquen a conèixer la forma del peu, l'estructura.

Tot s'inicia amb una llibreta de dimensions petites (148x210mm), un llapis una goma d'esborrar. A nivell tècnic, el llapis és l'eina fonamental, tant pels primers esbossos com pel primer dibuix determinant. Com bé he dit, el primer contacte és fer esbossos de la forma que té un peu fins que he interioritzat en concepte i em disposo a copiar els primers dibuixos de sabates.

Cada cop reuneixo més experiència i més confiança amb la tècnica, cosa que es veu clarament reflectida en els dibuixos. Amb aquesta confiança i per recomanació del meu tutor, em desprenc dels dibuixos en miniatura i evoluciono cap a folis DIN A-4 (210×297 mm), amb sabates d'una escala més aproximada a la realitat. En aquest període em dedico a copiar, des de l'ordinador, tant dibuixos com imatges de la realitat de sabates.

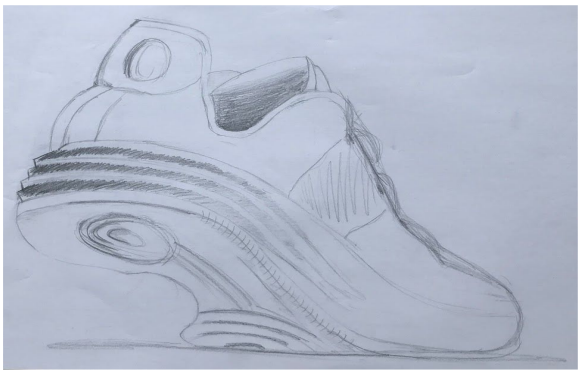

Tot seguit, augmento una mica més la mida i passo a làmines de dibuix DIN A-3. Faig un pas més i incorporo la pràctica del llapis de color. No només represento calçats, sinó que introdueixo diferents tècniques com el volum amb els ombrejats, diferents tons dels colors o bé, variacions de perspectiva.

Quan ja he agafat traça i m'he familiaritzat en certa manera, començo a utilitzar un material encara més específic de dibuix. Utilitzo paper transparent DIN A-3 (297x420 mm) i aquí és on traço el model principal.

Per tal d'obtenir inspiració i veure diverses tendències que m'ajudarien a complementar les meves idees abstractes, em vaig ajudar amb dues pàgines web molt conegudes en aquest món. La primera es tracta d' WGSN, una companyia que estudia els consumidors i elabora pronòstics de tendències globals. Aquest portal de tendències fa estudis des de molts sectors diferents com l"'street style", passarel·les, de colors, d'edats, per països, per preus…
I la segona és Footwear news, que parla sobretot de tendències de calçats. Una revista que informa, a nivell mundial, sobre tot tipus de notícies sobre sabates. Dóna una visió de les novetats i de la moda que vindrà amb un estudi fet per professionals.

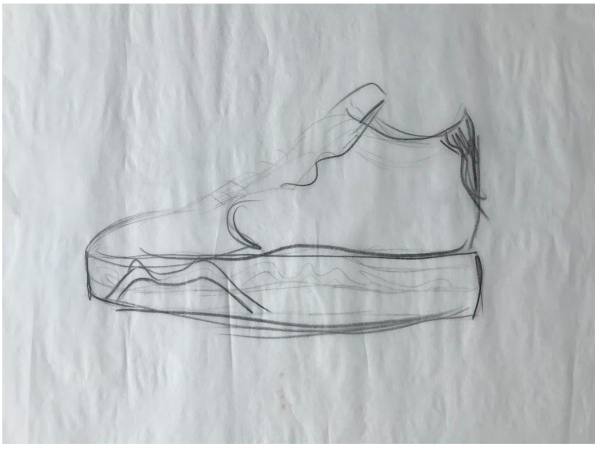

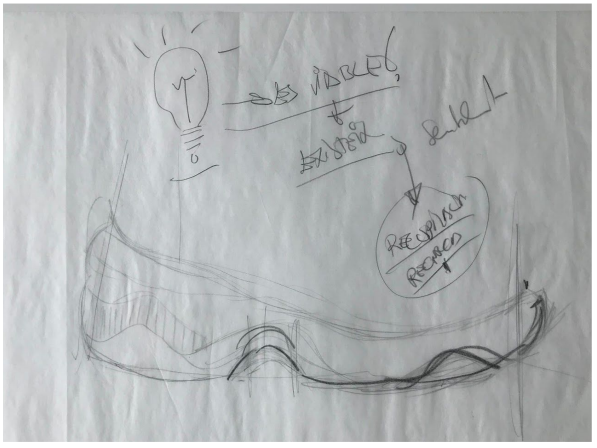

Un cop la sola ja dissenyada i determinada, arriba l'hora de dissenyar el cos, la part superior.
Faig models diferents i em decanto per dos de diferents. Quan ja m'he decidit, amb el model definit, experimento amb aquarel·la i li dono uns primers colors.

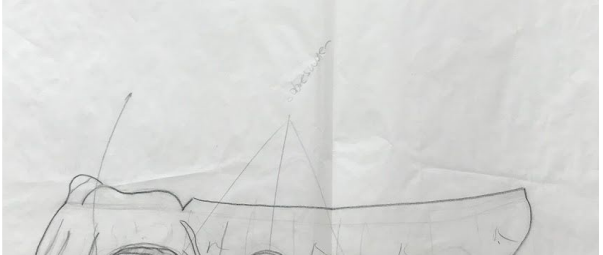

Fabricació

Per una part ja tenia la idea determinada del que seria la meva sabata, per tant, el pas consegüent és dur a terme la seva fabricació.

Inicio aquesta secció comptant amb l'ajut de Juan Pablo, l'amo de l'empresa coneguda com a Oxigeno, que conec gràcies al negoci del meu pare. Pablo té l'empresa a Alacant i és per aquesta raó per la qual, amb una trucada prèvia, a 8 de juliol, em dirigeixo al sud del País Valencià, Elx, per reunir-me amb ell.

La visita consisteix a veure la fàbrica amb tots els seus processos i, sobretot, informar-me sobre la intenció que tinc en ment, per tal de veure si resulta possible o no.

Després de veure el muntatge del calçat i parlar amb ell, m'adono que amb els sistemes de fabricació habituals és inviable dur a terme les meves intencions. Per molta part artesanal que hi hagi, s'utilitzen, per força, elements animals i sintètics com poden ser en les coles, les soles de goma i alguns materials com la folra que, la gran majoria de les vegades, són teixits que disposen d'una part sintètica.

Tot això, és degut a les aplicacions que s'ha de sotmetre l'objecte, la seva elaboració ha introduït aquests elements per tal de fer-los més adequats. Per molt que siguin d'origen natural, tots els components necessiten un component sintètic que fan que el material duri, tingui resistència, no es faci malbé, sigui compacte i còmode.
El primer problema que em trobo és la sola dels esportius. Aquesta part del calçat sempre està associada a un component químic. A resultes, em plantejo un plà alternatiu, hauré de fer la sola del meu treball com a prototip.
És veritat que una sola d'espart, per exemple, si seria una opció com a productes que jo busco però, a hores d'ara, la indústria no està preparada per aquests materials i fer un motlle d'una sola amb aquest material em costaria, aproximadament, uns 6.000 euros una sola talla. El fabricant em proposa fer una sandàlia, la qual sí que permet tot el que busco, ja que la seva sola i la seva estructura del cosit, m'ho permeten. No obstant, jo tinc la il·lusió de fer una esportiva, ja que és el calçat que més m'agrada, i m'ho prenc com un repte més a superar en el treball, tant és així que no accepto la proposta.

Definitivament, els esquemes inicials no els duria a terme, així que busco una altra opció.
L'única solució que hi trobo és elaborar un prototip amb la sola de guix. Per molt que el meu objectiu davanter d'arribar el dia de la presentació amb les sabates posades no pugui ser possible, em comprometo a mantenir, per complet, les característiques veganes i ecològiques de cada un dels components.
Amb Juan Pablo pacto que pel meu compte realitzo la sola de guix i ell em proporciona els materials per la part del cos del calçat.
Passen uns mesos, i no rebo cap resposta seva fins que un dia, notificar que, per temes varis, ha tancat la fàbrica. Degut aquests fets, m'endarrereixo una mica amb el treball, ja que he de buscar una altra persona que em faciliti les teles.

Al cap d'unes setmanes, els meus pares em proposen en Vicente Conejero, un dissenyador de sabates que treballa en una fàbrica d'Alacant. Em poso amb contacte amb ell i decideixo baixar a Elx per tal de tenir una reunió amb ell. Aquest cop, ja tinc les idees més clares sabent que no puc fer ús dels processos de fabricació actuals. Vicente es compromet a buscar-me materials que li proposo amb les característiques i també, em dóna consells sobre el disseny.
Ens mantenim en contacte i m'avisa que aquesta setmana pròxima, m'envia un pis i la seva horma. El pis em serveix per agafar proporcions i mides dels volums, l'horma, per fer el motlle de guix i amb una mida real.

Al cap de pocs dies, m'arriba el paquet amb les coses mencionades anteriorment. L'horma em serà de gran ajut però quan busco informació dels components de la tela que m'ha enviat, trobo que es tracta d'un material natural però li han afegit diversos components químics.

En veure això li comento i em diu que ara per ara, desconeix les vies que em poden ser útils pel que busco. Respecte a això, reconstrueixo el meu treball i trec una altra alternativa. La idea del prototip seguia en peu i decideixo a fer-me el calçat sencer jo mateixa, tant la sola com el cos. Surto del món de fabricació, deixant de banda la cadena de producció, i entro en un de totalment artesanal, sense màquines ni materials moderns. D'aquesta manera, deixo enrere la voluntat de fer un objecte portable a un artesanal que compleix amb els paràmetres fonamentals d'aquesta recerca.

Elaboració de la sola

Amb les noves intencions, compto amb l'ajuda del meu tiet, el qual disposa d'un gran esperit artístic i sé que és l'adequat per ajudar-me en aquest àmbit.

Li exposo la idea més recent del guix, però decidim fer la sola en fang, ja que és més fàcil de rectificar en cas d'error.

Mètode del fang

Amb fang tendre i les mans humitejades, poso en marxa el primer intent. Amb un bloc de fang a sota l'horma, li vaig donant forma seguint els esquemes anteriorment fets per mi.

Quan el fang s'ha assecat lo suficient, el separo el patró i especifico amb estris casolanes, com poden ser elements de cuina o eines de fusta, especifico les formes i les siluetes amb més detall per donar el caràcter únic.

Ara bé, el material es trenca l'activitat

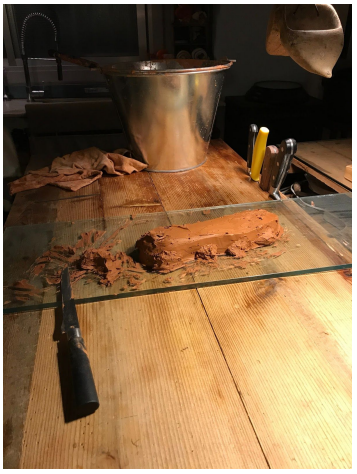

quan ja està completament sec, provo de treballar-hi però en trossos. Aquest mètode no serà apte per que vull dur a terme.

Mètode del guix

L'alternativa de la sola és la proposta inicial, el guix. Aquest, és un material que a diferència del fang, si t'equivoques no pots afegir més material i rectificar, no obstant, també té una fàcil manipulació.

El guix no el compro fet, el faig a casa a partir d'escaiola, un producte que s'obté a partir del guix natural, barrejada amb aigua.

Omplo una caixa de sabates amb aquest guix semi líquid per obtenir un bloc rectangular i després donar-li la forma. Un cop s'ha assecat, amb la màquina Dremel i la serra de fuster elèctrica, l'esculpeixo fins que em vaig apropant a l'estructura.

Aquest mètode em dóna bons resultats i finalment, acabo el meu primer prototip de sola en guix. Com que el procés és el correcte, decideixo experimentar i li afegeixo capes de colors utilitzant aquarel·les.

Procedeixo a elaborar la sola definitiva i incorporo dues novetats al mètode, que m'ha sigut vàlid, per tal de millorar-lo i obtenir un resultat millor. Utilitzo l'escaiola i l'aigua per igual però, prèviament, forro l'horma amb paper film i esparadrap amb la intenció de facilitar el procés de separació amb la pròpia horma. També, hi afegeixo un component nou, benes d'escaiola. Són unes benes fabricades de cotó impregnat amb guix que m'ofereix més resistència i rapidesa.

Un cop tinc el bloc d'escaiola sec, el desprenc de l'horma i amb llimes d'acer vaig polint de mica en mica fins arribar a la forma dels dibuixos. A mesura que avanço se'm planteja un entrebanc, el teixit de cotó, a mida que vaig llimant, es desfila i es veu molt a simple vista. Com a mesura, opto per repetir el procediment inicial utilitzant la caixa de sabates.

Quan el bloc de guix ja està sec, el passo per la serra de fuster mecànica. La puntera de la sola, que s'eleva lleugerament, la faig amb una fregadora circular de paper de vidre amb la que em resulta més fàcil per aquesta tècnica.

Quan la silueta ja està definida, amb una llima d'acer faig néixer els detalls i les formes més detallades. Per acabar, passo un paper de vidre fi i poleixo per corregir les últimes irregularitats i obtenir el prototip final.

Elaboració del cos

Un cop ja tinc la sola acabada, cal confeccionar l'estructura de sobre i per això, cal una recerca dels materials. Per internet busco informació i determino quins puc em convenen més però sobretot quins puc aconseguir.

Una tarda vaig a una botiga de teixits naturals de Mataró i pregunto per diferents materials que tenia en ment després d'haver-me informat. Compro teixit de vidre i mikado natural i amb aquests dos elements pretenc construir el meu producte.

Abans de tot, em plantejo la problemàtica de la cola. M'informo i duc a terme un estudi fins a aconseguir solventar la problemàtica que em causava, una cola amb productes vegans i sense cap element químic era la solució.

Per l'elaboració necessito 500 ml d'aigua, 95 grams de farina de blat, 150 grams de sucre, ½ cullerada de vinagre i una cullerada agraïda de bicarbonat. Per començar, barrejo la farina amb aigua natural fins que no quedi cap grumoll, un cop això, ho escalfo a foc lent, sempre barrejant. Un cop ha agafat temperatura, afegeixo el vinagre i barrejo. Seguidament, incorporo el bicarbonat i obtenc una massa espessa, Quan es refreda adquireix la qualitat enganxosa que serveix d'aglutinant. Aquesta serà la cola que faré ús tot el projecte.

A més a més de la cola, també fabrico un tint natural. Per aquest necessito aigua, cúrcuma i sal, ho barrejo tot a foc mitjà i ja tinc el tint natural de color groguenc.

El primer pas que faig és cobrir tota l'horoma amb esparadrap de paper i dibuixar, a sobre d'aquest, la silueta i el lloc de cada component de la composició.

Retallo les formes per obtenir els patrons amb els quals faré la forma de cada part. Un cop fet això, ja tinc els motlles fets, ara només cal copiar-los en la tela adient i retallar-los.

El paper Cozo, o també conegut com a paper japonès, és un paper molt fi que es fabrica al Japó i s'obté a partir de polpa de fusta. El paper Cozo el barrejo amb l'aglutinant, amb això aconsegueixo una massa uniforme que l'enganxo per sobre de l'horma per aconseguir un motlle interior que em farà la feina de motlle i sobre el qual, confeccionaré la sabata

definitiva amb la seva forma i volums reals. Un cop recoberta tota, deixo que la cola s'assequi i queda un teixit dur on a sobre enganxaré els components definitius de la sabata.

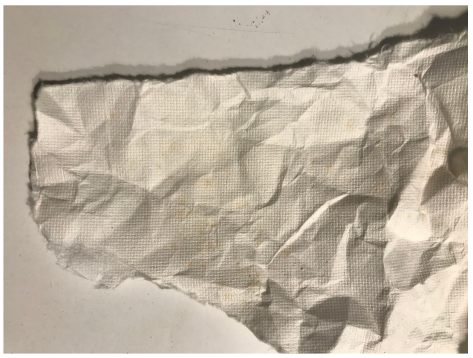

Per forrar l'estructura base del paper retallo amb tela mikado, la forma del conjunt amb una mica més de tela. Amb aquesta mica, la part superior de la sabata la ressegueixo amb cartró natural enrotllat per fer l'efecte més realista i per tal d'aconseguir la forma desitjada, faig pressió amb pinces.

Un cop forrat, cuso amb fil de cotó encerat (cotó trenat banyat amb cera) la part davantera, situada on acaba la llengüeta, i a la part del darrere on acaba la tireta de cartró que sobresurt.

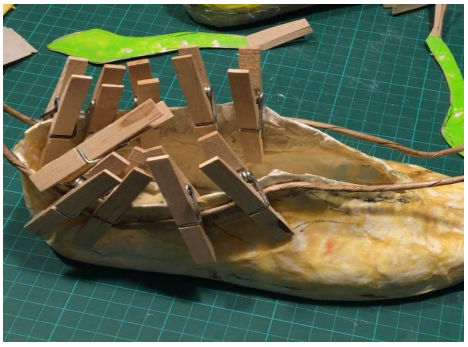

La plantilla l'aconsegueixo igual que tota la base, barrejant aglutinant amb paper Cozo, afegint capes fins que aconsegueix el gruix adequat.

A sobre del mikado natural hi calco totes les parts del calçat: la puntera, la talonera, la llengüeta i el suport dels cordons. Un cop tinc aquestes parts, les banyo totes amb el tint natural, menys la part els cordons, per tal d'aconseguir un color groc. La part dels cordons l'enganxo juntament amb el paper de vidre de tal manera que aporta una textura diferent i la llengüeta, també l'enganxo però amb cartró, així queda més rígid. Seguidament, encreuo uns cordons de cotó natural, aportant l'últim element a la sabata.

Un cop això, dono per finalitzada la part superior de la sabata. Per una part tinc el cos i per l'altre la sola.

El resultat final

Les dues parts acabades per separat, les uneixo amb la mateixa cola artesanal que he utilitzat durant tot el procés i obtinc el meu prototip final.

Un cop el calçat unitari, aporto els últims retocs. A la plantilla li incorporo un retall de paper Kraft, aquest cop de més gruix, a fi de millorar l'estètica de l'interior i també global.

A través de l'ordinador faig un logotip amb les inicials del meu nom, AT. La màquina d'impressió làser crema el paper Kraft i em permet fer un gravat personalitzat a sobre de la plantilla.

Per acabar de la millor manera, vull que la seva exposició també respecti el pensament en què s'ha sostingut el projecte, i és per això que l'entrego amb una caixa de sabates elaborada a través de paper Kraft natural, la qual la fabrico manualment i faig ús de la cola creada per mi mateixa. La decoro amb sanefes produïdes per la màquina làser.

Ha arribat el moment que assigno per finalitzada la meva part pràctica del treball de recerca.

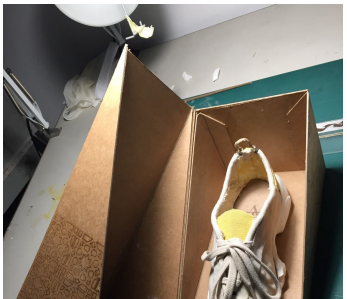

CONCLUSIONS DEL TREBALL

Després de dur a terme el treball, he pogut extreure una sèrie de conclusions clares amb les quals plantejo una sèrie de propostes per solventar els problemes de fabricació en sèrie d'una sabata vegana i 100% sostenible.

Per començar, m'he adonat que la indústria actual no està preparada per una producció totalment respectuosa amb el medi natural i a la vegada vegana, ni en l'àmbit del calçat ni en cap altre. Avui per avui, és impossible trobar un equilibri entre aquestes dues filosofies, la tercera via serien els materials vegetals o minerals, però que per una sèrie de raons, no se'n fa ús quan parles de la producció.

Jo mateixa he trobat un munt d'entrebancs a l'hora d'elaborar el meu projecte, tant és així que m'he vist obligada a transformar, per complet, la idea de fabricar la sabata real i, finalment, centrar-me en un prototip totalment artesanal.

Independentment, les empreses utilitzen aquest "boom" creixent de l'ecologisme pel seu bé propi. Aquesta moda l'aprofiten i amb un bon màrqueting, aconsegueixen enriquir l'empresa transmetent als clients allò que volen escoltar.

Fent referència als inicis, els negocis no estan adaptats per aquests moviments eco-amigables i, per aquesta raó, els costos per assolir un canvi en la indústria, esdevenen considerablement alts.

Els materials que existeixen, siguin vegetals o minerals, no s'han evolucionat perquè siguin una opció clara en la fabricació. Un exemple clar, és el cas de la cola. Els dos fabricants de sabates als que vaig acudir a l'inici, em van remarcar la problemàtica de l'engrut. Les empreses no utilitzen cap mena una cola vegana i ecològica. Això respon perfectament a l'afirmació anterior del progrés nul que es dedica a aquests productes. Per fer el treball, he elaborat dues coles, una més vàlida que l'altra, però compleixen amb perfecció la seva utilitat. Aquest cas és el de l'aglutinant casolà a partir d'aigua a diferents temperatures, farina de blau, bicarbonat i vinagre. Si jo mateixa i amb aquests productes tant bàscis he assolit el producte, estic segura que amb estudis s'ha de trobar una solució apta per aquest sector. Cal remarcar que no hi ha interès a desenvolupar aquests productes i això immobilitza i delimita els seus usos.

Amb els dos factors de la incapacitat de les empreses, juntament amb la poca optimització dels productes respectuosos amb l'entorn, es desentela la qüestió del preu.
Aquest aspecte és el més valorat i el que marca totes les respostes. El preu es dispara en repercussió de tot el que he fet referència fins ara.

A resultes, per fer un canvi real es necessiten 3 components bàsics. El primer, la consciència dels habitants amb el consum. La societat s'ha de mentalitzar del problema que ens trobem i el que estem generen pel nostre futur, és necessari un canvi en el consum tan bèstia dels ciutadans i això es comença pels ciutadans mateixos. Aquest pensament ha de comptar amb el suport de l'estament social oficial com els governs o la unió Europea. Han de desenvolupar mesures per tal de facilitar i valorar el canvi de mentalitat dels consumidors.
La societat i el poder polític, causen un canvi forçat en les empreses, ja que aquestes responen a les necessitats dels clients. És en definitiva, el conjunt dels ciutadans que obliguen un canvi al món de la fabricació.

Per finalitzar, exposo una resposta a la pregunta que plantejo des dels inicis, la qual comprèn totes les conclusions del treball de recerca. Què hauria de canviar en la societat perquè la base de fabricació del calçat sigui respectuosa amb l'entorn?

Quan parlo de solució estic parlant d'un canvi global del sistema. Com plantejo aquest canvi?

Per una banda, s'ha de desencadenar una sèrie de grans extensions destinades a productes eco-amigables. Avui dia, el cautxú té un preu més pesant respecte a la pell animal, això es justifica amb el número elevat de granges i producció animal que existeixen i faciliten la possessió d'aquest. En el cas del cautxú, és un material on amb la seva explotació no s'ha mostrat interès i no trobem un nombre important d'extensions de terra dedicades a aquest tipus de plantació. Aquest fet requereix molta mà d'obra degut a la falta d'extensions destinades i d'un sistema mecànic que faciliti aquest treball. Per tant, es fa de manera artesanal i els materials no abunden tant.

Per l'altra banda, la indústria ha de fer un gir i ha d'enfocar la seva fabricació cap a productes ecològics destinats a 7.600 milions d'habitants.

Això no seria possible sense l'aplicació de la tecnologia. Per l'obtenció dels elements ecològics que resultin aptes pel seu ús, són totalment necessaris avenços tecnològics destinats a aquests productes. Conseqüentment, es trobaran sol·lucions i aplicacions útils per a tota la producció.

EXPERIÈNCIA PERSONAL

Experiència

Estic molt agraïda amb aquest treball per diversos motius. Un d'ells és la profunditat amb la que he arribat a conèixer un món que m'envoltava que sempre havia tingut un afecte especial però que ara he après a veure més enllà i a valorar-lo molt més.

Per altra banda, he après a ser més sensible amb temes de consum i me n'he adonat que en el món empresarial, ens movem més per modes, campanyes de màrqueting i resultats econòmics que no pas per temes purament ètics i de convenciments personals.

Per finalitzar, el que més em suma del treball de recerca és el descobriment d'una part artística unida al disseny, que m'ha fet veure un nou camp que podria acabar sent el meu futur professional. Tal és així que, els grans dubtes que es plantegen en acabar segon de Batxillerat vers la universitat, m'han sigut inesperadament orientats cap a aquest sector que em sembla interessant, divertit i apassionant.

AGRAÏMENTS PERSONALS

Agraïments

Tot aquest treball no hauria estat possible sense el suport d'una sèrie de persones que m'han ajudat en diferents etapes en aquest treball de recerca. No els voldria passar per alt, i és per això que els vull citar en aquest text per donar-los el meu sincer agraïment.

Per començar, el meu tutor que m'ha ajudat a estructurar i organitzar el meu projecte. També, com a professor de la branca artística, m'ha empès a descobrir el món del disseny amb la seva estima cap a l'art.

En segon lloc, agrair també al fabricant Juan Pablo Ochoa per obrir-me les portes de la seva fàbrica i fer-me una classe magistral de com es fabrica una sabata pas a pas. Per altra banda, sonar les gràcies a Vicente Conejero, modelista de sabates, per la intenció de proporcionar-me materials i idees al voltant de la fabricació.

Vull fer referència també a la meva família que gràcies a la seva experiència en el món del calçat, m'han ajudat i aconsellat al llarg de tot el treball.

Per últim, i molt especialment, al meu tiet que amb la seva capacitat creativa i totes les eines que té el seu abast, ha fet possible la realització del prototip final de la sabata. Els seus consells i les seves aportacions, han estat claus pel desenvolupament de la meva recerca.

WEBGRAFIA DEL TREBALL

Webgrafia

Situació actual

https://www.tierra.org/situacion-actual-2/

https://www.elespectador.com/noticias/medio-ambiente/las-preocupaciones-que-deja-el-estado-actual-de-la-tierra-articulo-851868

https://www.eitb.eus/es/noticias/politica/detalle/6578198/urkullu-declara-emergencia-climatica-euskadi-neutra-carbono/

Ecologisme

https://es.wikipedia.org/wiki/Ecologismo

https://politocracia.es/categoria-ideologias/ecologismo/

Veganisme

https://es.wikipedia.org/wiki/Veganismo#Veganismo_diet%C3%A9tico

Materials

https://sites.google.com/site/3rescolasantjosep/medi-natural-1/unitat-5---la-materia-i-els-materials/5-3---els-materials?tmpl=%2Fsystem%2Fapp%2Ftemplates%2Fprint%2F&showPrintDialog=1

https://es.greenpeace.org/es/

https://es.greenpeace.org/es/trabajamos-en/consumismo/plasticos/datos-sobre-la-produccion-de-plasticos/

https://www.the-sustainable-fashion-collective.com/2017/04/11/synthetic-materials-environment

Temps descomposició

https://www.portalvidasana.com/cuanto-tarda-la-ropa-en-degradarse.html

Empreses calçat

https://www.naturalworldeco-shop.com/es/nosotros

https://www.flamingoslife.com/collections/women/products/roland-mustard-ivory

Plantillas EVA

https://www.carmenmoral.es/materiales-plantillas-pies/

Fibra PLA

https://www.fibre-maxmodel.com/es/fibra-pla-ingeo.php

Marques d'inspiració pel disseny

https://www.alexandermcqueen.com/es?gclid=Cj0KCQiArdLvBRCrARIsAGhB_swy97w79VFcKcuTarXuLAQT_B8ypjtCNH-f_pQjIu9Iw6uN8TYItCEaAkcIEALw_wcB&tp=62564

https://www.alexanderwang.com/es-en/women?gclid=Cj0KCQiArdLvBRCrARIsAGhB_sxJ9sADJjDEeQ6IH08Yfn7Nlm9kjAJS8IJAd32hGBecA4GJ2Rz6x2waAjjSEALw_wcB

https://www.alexanderwang.com/es-en/

https://jeffreycampbellshoes.com

https://www.farfetch.com/es/?utm_source=google&utm_medium=cpc&utm_keywordid=47648853&isbrand=yes&pid=google_search&af_channel=Search&c=804418520&af_c_id=804418520&af_siteid=&af_keywords=aud-308563155762:kwd-297901757688&af_adset_id=38390150821&af_ad_id=382736901582&af_sub1=47648853&is_retargeting=true&gclid=Cj0KCQiArdLvBRCrARIsAGhB_syS-PGstZN9YiqoCxnBJ2BVT25DWotB5UgsYyBvZHZJv4GT3_KcFx8aAsRfEALw_wcB

https://www.vicmatie.com/en

Fonts d'inspiració

https://lp.wgsn.com/ppc-wgsn-trends.html?utm_source=google&utm_medium=ppc&utm_campaign=SEMEA-Brand-ES-EN&utm_term=wgsn&gclsrc=aw.ds&&gclid=Cj0KCQiArdLvBRCrARIsAGhB_sxL28leT--wTn8Yc0SYL0lR2aBocKvOFqmvYLuQHxC8xHtk8vJT0vkaAuhvEALw_wcB

https://footwearnews.com